

УДК : 141.132 + 165.63:004.8

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ: ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Студ. Н. В. Смержевський, гр. БІТ - 18

Науковий керівник доц. А. В. Сақун

Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Основною метою дослідження є розкриття сутності штучного інтелекту, його впливу на свідомість людини та формування інтелектуальної культури.

Завдання полягає в аналізі перспектив розвитку штучного інтелекту .

Об'єкт дослідження : штучний інтелект .

Предмет дослідження : філософське обґрунтування проблеми штучного інтелекту.

Методи та засоби дослідження: методологічною основою дослідження є загальнонаукові методи, а саме системний та семіотичний методи.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів: уточнено поняття штучного інтелекту у філософському аспекті.

Результати дослідження. Штучний інтелект (ШІ) – унікальний продукт технічного прогресу, що дає змогу машинам вчитися, використовуючи людський і власний досвід, пристосовуватися до нових умов, виконувати різнопланові завдання, які тривалий час були під силу лише людині, прогнозувати події й оптимізувати ресурси різного характеру.

Виділяють два види ШІ – сильний і слабкий. Термін «Сильний Штучний Інтелект» запровадив філософ Джон Серль, визначивши, що це програма, яка «буде не просто моделлю розуму, вона в буквальному розумінні слова сама й буде розумом, в тому самому розумінні, в якому людський розум – розум» Термін «Слабкий Штучний Інтелект» розглядають лише як інструмент, який дозволяє розв'язувати задачі, які не потребують повного спектру людських пізнавальних здібностей. Отже, остерігатися треба лише сильного ШІ, адже він може повною мірою замінити людину, а слабкий ШІ лише полегшить повсякденне життя. Чи можливе створення ШІ?

Які наслідки створення ШІ постануть перед людством? Сьогодні ми говоримо про становлення нового суспільного устрою – інформаційного суспільства, дискутуємо про філософію комп'ютерної цивілізації. Це цілком закономірно.

Найвіддаленішою у часі і певною мірою гіпотетичною постає проблема взаємодії носіїв універсального штучного інтелекту та суспільства. Однак у межах філософії штучного інтелекту вона привернула певну увагу мислителів. Вважається, що завчасне створення теоретичної бази подібних досліджень є конструктивним, хоча б для того, щоб не бути захопленими зненацька черговою науково-технічною революцією. Більше того, за такої постановки питання, штучний інтелект може розглядатись не тільки як соціокультурний чинник, але й як чинник універсальної еволюції. Особливо слід наголосити на тісному взаємозв'язку згадуваної проблеми та проблеми створення універсального штучного інтелекту, бо від того яких конкретних форм і превалюючих якостей набуде останній у разі успіху відповідного науково-технологічного проекту, певною мірою залежатиме майбутнє людства.

Висновки. Логічним завершенням дослідження постає визначення філософії штучного інтелекту як інтегративного філософського напрямку, предметом якого є феномен штучного інтелекту, його становлення, перспективи, соціальні та гуманітарні аспекти існування, аналіз філософсько-методологічних проблем досліджень у відповідній галузі. Саме крізь призму такого визначення можливо набути цілісного уявлення про філософію штучного інтелекту,

основні елементи її змісту. Очевидно, що вона являє собою досить різнопланове проблемне поле, стрижнем якого є роль штучного інтелекту в еволюції людства і, можливо, Всесвіту. До основних перспективних напрямів цієї сфери досліджень можна віднести: методологічну проблему, проблематику створення універсального штучного інтелекту, проблему соціокультурних наслідків штучного інтелекту, особливо штучний інтелект як чинник глобалізації, становлення інформаційного суспільства, проблему гуманітарних трансформацій, потенціалу фізичного нищення властивого системам штучного інтелекту та гіпотетичного майбутнього універсального штучного інтелекту. Подальші рефлексії штучного інтелекту можуть не тільки конкретизувати окреслені напрямки досліджень, а й кардинально змінити превалюючі нині уявлення про можливості і соціокультурний потенціал «штучного розуму».

Ключові слова: інтелект, штучний інтелект, глобалізація, суспільство, людина.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бостром, Н., 2004. 'Сколько осталось до суперинтеллекта?', Информационное общество: Сб. М.: ООО «Издательство АСТ», с.313-338.
2. Карпенко, В. 2008. 'Термінологічні проблеми сучасної філософії штучного інтелекту'. Філософія гуманітарного знання: раціональність і духовність. Матеріали Міжнародної наукової конференції, Чернівці: Рута, с.214-217.
3. Никитина, Е., 2006. 'Искусственный интеллект : философия , методология , инновации :Вопросы философии , №11, с.167-170